

3-а неділя після Тройці

(Мт.6,22-33)

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Христос серед нас!

Дорогі Брати і Сестри!

«Шукайте ж спершу Царства Божого та правди Його, а все останнє вам додасться... бо ж не можете служити Богові і мамоні», повчає нас Ісус Христос в сьогоднішнім читанні Святого Євангелія.

Служити мамоні це значить, що людина перше ставить свої персональні амбіції поверх остаточної мети своєї Рідної Церкви і своєї Батківщини вживаючи всілякі заходи користолюбства. Служіння мамоні відволікає людей від служіння Богу і користолюбство виганяє з серця страх Божий і штовхає на всяку несправедливість і обман по відношенню до свого ближнього і до загалу своєї Батьківщини і Рідної Церкви.

Звичайно, людина має тіло й мусить його одягати й берегти від знемоги. Але Ісус Христос каже: *"Не журіться ані тим, що будете їсти чи пити, ані тим, у що вберетесь, бо Отець ваш Небесний добре знає, чого вам треба"*. Спаситель навчає нас, щоб найперше ми дбали про свою душу, про спокій совісти, а тоді вже сам Бог дасть нам усе, чого потребуємо.

Протягом цілого свого перебування на землі Ісус закликав нас будувати Царство Боже на землі, цебто будувати царство Боже в наших серцях. Якщо збудуємо лагідність і терпеливість, братню співпрацю в розквітанні нашої Помісної Української Православної Церкви Київського Патріархату, то мир і любов у наших серцях будуть приємні нашому Творцеві, і Він буде завжди на нашій боці.

Ми повинні бути разом з нашими братами і сестрами в Україні думками, молитвами й ділами! Наша Свята Церква і наш український народ дозрівся до самостійності, до вільного життя у своїй знесиленій, зруйнованій ворогами Батьківщині. Тяжкий був цей шлях до вільного життя, багато наших предків пожертвували своїм життям і ми не маємо права забувати їхні подвиги. Блаженної пам'яті Митрополит Іларіон Огієнко сказав: "Український народ - це той казковий велетень, котрого вороги рубали надвоє - і сили його подвоювалися; коли рубали його далі, то сила все росла й росла і все на ворогів ішла".

Багато століть підряд рубали й рубали вороги того велетня - і дорубати не могли, бо в порубаного звідкись все бралася сила, що все росла й росла і воскрешала його із мертвих, - він смертю смерть долав, оживав, розвивався і знову підставляв свої могутні плечі під тягар історії й нещасної долі - під нові удари, але знову ставалось чудо нового воскресіння.

Наш український велетень, хоч і порубаний, не вмирає, він воскресає й житиме вічно!

Дорогі брати і сестри! Перемагаймо зло в цім грішнім світі, що в неправді загруз. Пиймо цілющу воду Слова Божого; через терпіння приходить наше спасіння, що увінчається Царством Божим!

І коли той грішний світ своїми інтригами все ще намагається шкодити розквітанню нашого добробуту, пригадаймо слова нинішньої Євангелії: *"Не журіться, не турбуйтеся про те, що вам їсти чи пити, у що вдягнутися: Отець наш Небесний пташок годує, квіти одягає красою - Він і вас нагодує і зодягне, бо ви для Нього далеко ближчі й дорожчі, ніж пташки і квіти"*.

До Божої правди звертаймо очі наші, розважаймо й ідімо дорогою чесною, тоді пізнаємо всі правди пророчі, пізнаємо Бога-Творця Саваофа!

Боже, перед Тобою клянемося, що Святу нашу Помісну Українську Православну Церкву Київського Патріархату і

нашу рідну Батьківщину - Україну - любимо й цінуємо, для них усе найкраще віддамо!

Боже, перед Тобою обіцяємо, що для них усього доконаємо, все завершимо, не дамо спати очам нашим, ані дрімати повікам нашим, ані не спічнемо задля слави, доки не утвердимо нашої вільної Церкви й Незалежної Держави!

Ми досягнемо тієї щасливої пори, коли засядемо за спільним столом з вільними самостійними державами цілого світу!

Так нам, всемогутній Боже, допоможи, в Трійці Єдиній і з усіма Святими!

Амінь